

Niukkuus

Heikki Vääräniemi

Minun käy kateeksi vanhempia kollegoja, jotka ovat iloisia, innokkaita ja positiivisia työssään. Miksi me nuoret olemme väsyneitä, äreitä, purnaamme kaikesta ja olemme tyytymättömiä työoloihin, kun asian pitäisi olla päinvastoin. Mutta sitten tajusin, hehän ovatkin puolieläkkeellä!

Näinä niukkuuden aikoina, kun työntekijöitä on vähemmän kuin työtä, on vaarana joutua paha-mainaiseen noidankehään; työtä on paljon ja väkeä vähän → paljon päivystyksiä, vähän lomia – vastuuta paljon, vähän koulutusta – paljon sanomista, vähän kehuja – paljon univelkaa, vähän harrastuksia – paljon kiroilua ja nokkapokkaa työyhteisössä, vähän halauksia jne. Koeta välttää tähän loukkuun joutumista kaikin voimin.

Niukkuus on tämän päivän kirosana. Erikoistuvana lääkärinä inhoan sitä. Niukkuus vie minusta mehut. Se huonontaa huomattavasti koulutusta ja pitemmällä tähtäimellä opiskelumotivaatiota. Liian

moni asia tulee opittua kantapään kautta! Sitähän emme varmaankaan toivo tällä melko aralla alallamme, jossa jokainen virhe voi olla kohtalokas.

Onko niukkuudessa mitään positiivista? Ainakin se, että opimme tuntemaan oman rajallisuutemme työssämme. Kaikkea ei ehdi tehdä, eikä kaikkea tarvitse tehdä – kai. On tärkeää tietää omat voimavaransa. Urheilu kannattaa jättää mieluummin vapaa-ajalle.

Näinä niukkuuden aikoina olkaamme kuitenkin kaikki yhtä iloisia ja tarmokkaita kuin puolieläkeläiset. Yritetään nauttia vapaa-ajasta ja unohtaa työmurheet työpaikalta lähtiessämme. Lihavia vuosia odotellessa nautitaan valitsemastamme hienosta alasta. □

Heikki Vääräniemi
erikoistuva lääkäri
TAYS